Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

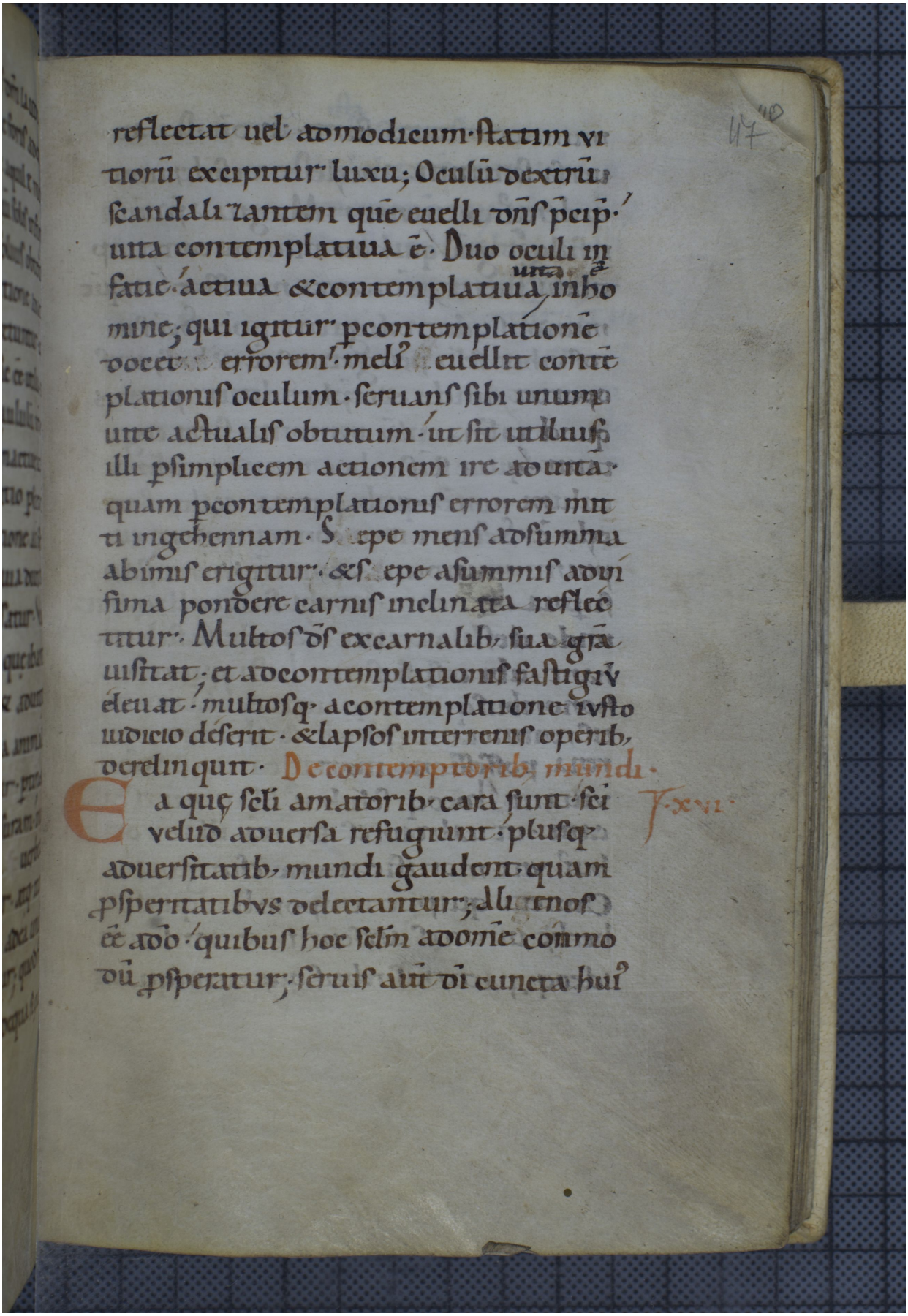

reflectat uel ad modicum statim vi
tiorũ excipitur luxu; Oculũ dextrũ
scandalizantem quẽ euelli dñs pcip
uita contemplatiua ẽ. Duo oculi in
fatie actiua & contemplatiua uita ẽ inho
mine; qui igitur pcontemplationẽ
nocet errorem mel euellit contẽ
plationis oculum seruans sibi unum
uite actualis obtutum ut sit utilius
illi psimplicem actionem ire ad uita
quam pcontemplationis errorem mit
ti in gehennam. Sepe mens ad summa
abimis erigitur. & sepe a summis ad ui
sima pondere carnis inclinata reflec
titur. Multos dñs ex carnalib, sua gra
uitat, et ad contemplationis fastigiv
eleuat, multosq; a contemplatione iusto
iudicio deserit. & lapsos in terrenis operib,
derelinquit. De contemptoribus mundi.

Ea quę seli amatorib, cara sunt sei
velut aduersa refugiunt. plusq;
aduersitatib, mundi gaudent quam
psperitatibus delectantur; alii tnos
ẽ ad o. quibus hoc selm ad omne commo
dũ psperatur; seruis aut di cuncta hui